

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/10/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016200112
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8016200112.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu, JUDr. Ivana Rumanu a z členiek senátu JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej PhD. v právnej veci žalobcu: U. C., bytom A., zastúpeného: Mgr. Paulína Naništová, advokátka, so sídlom Sládkovičova č. 8, Prešov, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, Pionierska ulica č. 33, Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p.: KRPZ-PO-KD13-103/2015-P zo dňa 15.12.2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/5/2016-38 zo dňa 23. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/5/2016-38 zo dňa 23. novembra 2016 z a m i e t a.

Žalobcovi voči sťažovateľovi priznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej v texte rozsudku len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 5S/5/2016-38 zo dňa 23. novembra 2016 podľa ust. § 191 ods. 1 písm. d/ a e/ zákona č. 162/2015 Z. z. (ďalej len „S. s. p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. p.: KRPZ-PO-KD13/2015-P zo dňa 15. decembra 2015 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Prešove (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. p.: ORPZ-PO-OD12-321/2015-P zo dňa 8. septembra 2015. Zároveň priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania. Žalovaný ako odvolací správny orgán svojím rozhodnutím podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) rozhodol tak, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zmenil vo výrokovej časti rozhodnutia v časti textu ... na ulici N.... vypúšťa a nahrádza časťou textu ...na ulici Z...., v ďalšej časti odvolanie zamietol a rozhodnutie potvrdil.

2. Rozhodnutím č. p.: ORPZ-PO-OD12-321/2015-P zo dňa 8. septembra 2015 prvostupňový správny orgán rozhodol, že žalobca - obvinený z priestupku spáchaného dňa 16.04.2015 v čase o 14.50 hod. na ulici N., na ceste medzi OD NAY a čerpacou stanicou OMV ako vodič motorového vozidla značky

Mercedes Benz Vito, ev. č. S. zastavil a stál s týmto motorovým vozidlom proti smeru jazdy - vľavo pred závorami na mieste, kde zastavenie a státie mohlo obmedziť jazdu vozidiel - autobusov pri vjazde do objektu stanice SAD a. s. v Prešove. Týmto konaním porušil ustanovenie § 23 ods. 1 a ustanovenie § 25 ods. 1 písm. u) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) a uznáva sa vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch. Za to mu podľa § 22 ods. 2 písm. f) zákona o priestupkoch uložil pokutu vo výške 40,- Eur. Zároveň podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch s poukazom na § 1 Výhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch v znení Výhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 531/2008 Z. z. zaviazal žalobcu uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

3. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný vyššie uvedeným rozhodnutím, v ktorom uviedol, že posudzoval samostatne obe porušenia právneho predpisu žalobcom, t. j. zastavenie resp. nezastavenie vozidla vpravo v smere jazdy a obmedzenie vjazdu autobusov do areálu SAD Prešov. Zistil tak, že porušenie ustanovenia § 23 ods. 1 zákona o cestnej premávke žalobcom zo dňa 16.04.2015 tak, ako je zachytené na fotodokumentácii vozidla je nesporné. Existenciu tohto porušenia vo všeobecnosti nenamietal ani žalobca. Spornou ostala otázka možného obmedzenia vjazdu vozidiel do areálu SAD Prešov. Citoval pri tom ustanovenie § 25 ods. 1 písm. u) zákona o cestnej premávke a argumentoval, že z dôvodu citovaného ustanovenia vyplýva, že zákon o cestnej premávke v tomto ustanovení zakazuje vodičovi, okrem iného, zastaviť a stáť na takom mieste, kde by so zastaveným vozidlom mohol obmedziť jazdu vozidiel, osobitne na miestach vjazdov na pozemok. Z gramatického hľadiska možno vyvodíť, že k porušeniu citovaného ustanovenia nie je nevyhnutne potrebné, aby došlo k znemožneniu vjazdu vozidla na pozemok, resp. obmedzeniu jazdy vozidiel, ale postačuje už samotná možnosť ich obmedzenia.

4. Žalovaný citoval ustanovenie § 2 písm. n) zákona o cestnej premávke, podľa ktorého „neobmedzením“ je povinnosť účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby inému účastníkovi cestnej premávky neprekážal. Na základe tejto zákonnej citácie pojmu neobmedzenie, vo vzájomnej súvislosti s miestom zastavenia a státia vozidla ev. č. S. a v nadväznosti na rozmery vozidiel, ktorých jazdu mohol obmedziť má za preukázané, že dňa 16.04.2015 zo strany žalobcu došlo aj k porušeniu ustanovenia § 23 ods. 2 zákona o cestnej premávke, t. j., že v uvedený deň svojím vozidlom zastavil a stál na takom mieste, kde obmedzil jazdu vozidiel pred vjazdom do areálu SAD Prešov. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobca zastavil a stál na mieste, ktoré je využívané na vjazd autobusov na stanicu SAD Prešov, teda vozidiel, ktoré vzhľadom na svoje rozmery pri vybočovaní zo smeru svojej jazdy, t. j. aj pri obchádzaní stojaceho vozidla potrebujú väčší rádius pre bezpečné vykonanie jazdného úkonu. Fotodokumentácia obsahujúca spisový materiál zachytáva stojace vozidlo ev. č. S. a presné umiestnenie obrubníka. Vzhľadom na ich vzájomné umiestnenie je žalovaný toho názoru, že ani voľný priestor široký sedem metrov, uvedený žalobcom nie je dostatočný vzhľadom na jazdný úkon, ktorý musí vodič autobusu vykonať pri obchádzaní vozidla a súčasnom príjazde k rampe na to, aby stojace vozidlo nebolo považované za prekážku. Na základe takéhoto posúdenia veci (vzájomnej polohy prekážok a ich vzdialenosti) nepovažuje za potrebné dopĺňať spis ďalšou fotodokumentáciou z miesta spáchania priestupku.

5. K výške uloženej pokuty žalovaný uviedol, že za priestupok podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch je možné uložiť sankciu - pokutu do 100,- Eur. Na základe uvedeného konštatoval, že prvostupňový správny orgán sa pri uložení druhu sankcie za priestupok a jej výmery dostatočne zaoberal všetkými hľadiskami a kritériami, ktoré zákon o priestupkoch v ustanovení § 12 ako predpoklad úvahy o uložení sankcie stanovuje a vyššie uvedené hodnotenie považuje za náležité a dostačujúce k určeniu a odôvodneniu uloženej sankcie v jeho druhu a výmere a zastáva názor, že sankcia bola uložená v súlade so zákonom a jej výška je primeraná k porušeniu právneho predpisu tak, ako to prvostupňový správny orgán dostatočne uviedol a odôvodnil vo svojom rozhodnutí. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi bola za ním spáchaný skutok uložená pokuta na spodnej hranici sankčného pásma.

6. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného a namietať, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a žalovaný rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. O žalobe rozhodol Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č. k. 5S/5/2016-38 zo dňa 23.11.2016.

7. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že požiadavka na čo najúplnejšie a najpresnejšie zistenie skutočného stavu veci je procesným vyjadrením zásady materiálnej pravdy uvedenej v § 3 ods. 4 Správneho poriadku. Úplnosť zistenia podkladov znamená, že boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam. Presnosť zistenia znamená, že skutkové zistenia vyvedené z vykonaného prešetrenia zodpovedajú skutočnému stavu a nie sú ani nepresne interpretované ani skreslené, či už vedome alebo nevedome.

8. Krajský súd sa stotožnil s námietkou žalobcu, že správne orgány oprávnené prejednávať priestupok sa v danom prípade neriadili touto zásadou materiálnej pravdy. K záverom o spáchanom priestupku žalobcom prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný dospeli na základe oznámenia fyzickej osoby Ing. A., riaditeľa odboru dopravy SAD Prešov, ktorý síce uviedol, že dňa 16.04.2015 sa stal protiprávny skutok, avšak v čase okolo 14.50 hod. Toto svoje tvrdenie nepodoprel žiadnymi dôkazmi. Správny súd sa môže iba domnievať, že fotodokumentáciu, ktorá sa nachádza v priestupkovom spise predložil práve Ing. A. Na tejto fotodokumentácii sa však nenachádza žiadne označenie, že bola vyhotovená 16.04.2015 v čase o 14.50 hod. a zo spisu ani nie je zrejmé, kto túto fotodokumentáciu obstaral. V konaní teda podľa krajského súdu absentujú dôkazy preukazujúce presný dátum a čas spáchania priestupku.

9. Ďalej krajský súd konštatoval, že pri hodnotení dôkazov v konaní pred správnym orgánom ide o myšlienkovú činnosť správneho orgánu, v rámci ktorej je vykonaným dôkazom prisudzovaná hodnota závažnosti (dôležitosť) pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti a napokon hodnota ich pravdivosti. Správne orgány si tvrdenie Ing. A. v konaní z hľadiska jeho pravdivosti a hodnovernosti neoverili a nevykonali dôkazy na preukázanie hodnovernosti tohto tvrdenia. Za takýchto vyššie uvedených okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci.

10. Krajský súd poukázal aj na skutočnosť, že z výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je nesporné, že žalobca bol uznaný vinným z porušenia ustanovenia § 23 ods. 1 a § 25 ods. 1 písm. u) zákona o cestnej premávke. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na strane 4 posledný odsek však uvádza, že mal za preukázané, že dňa 16.04.2015 zo strany žalobcu došlo aj k porušeniu ustanovenia § 23 ods. 2 zákona o cestnej premávke. Spáchanie priestupku podľa § 23 ods. 2 zákona o cestnej premávke žalobcovi pred prvostupňovým správnym orgánom nebolo vytknuté a v tejto časti výroková časť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu odvolacím orgánom nebola zmenená. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného je teda v tomto prípade, podľa názoru krajského súdu, zmätočné a nezrozumiteľné a neodráža skutočnosti, ktoré sú uvedené vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

11. Uvedené dôvody krajský súd viedli k tomu, aby napadnuté rozhodnutie žalovaného, v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu podľa § 191 ods. 1 písm. d/ a e/ S. s. p. zrušil, pretože nezistili úplne a presne skutočný stav veci a odôvodnenie rozhodnutia žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

12. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S. s. p. z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že považuje za potrebné poukázať na ust. § 34 ods. 1 zákona o správnom konaní, v zmysle ktorého na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Jedným z dôkazných prostriedkov použitých v konaní o priestupku bola aj fotodokumentácia odstaveného vozidla ev. č. S. pred vjazdom do areálu SAD Prešov v smere od ČS OMV. Vyhotovenie predmetnej

fotodokumentácie podľa sťažovateľa neodporuje žiadnemu zákonu, a teda podmienka jej súladu s právnymi predpismi bola zachovaná. Sťažovateľ považoval zabezpečenú fotodokumentáciu za prostriedok, ktorým bolo možné zistiť a objasniť skutočný stav veci, najmä zistenie spôsobu postavenia vozidla bez ohľadu na osobu, ktorá túto fotodokumentáciu vyhotovila. Vzhľadom ku skutočnosti, že orgán Policajného zboru začal objasňovať priestupok na základe vyjadrenia oznamovateľa je podľa sťažovateľa logické, že pri opise skutku vychádzal zo skutočností, ktoré oznamovateľ uviedol, okrem toho aj o čase, kedy bolo zistené, že vozidlo ev. č. S. je zaparkované pred vjazdom do areálu SAD Prešov spôsobom, ktorý je zadokumentovaný na fotodokumentácii. Určenie času spáchania priestupku slovným spojením „okolo 14.50 hod.“ oznamovateľom nemôže znamenať vylúčenie jeho spáchania v čase „o 14.50 hod.“ tak, ako to bolo opísané vo výroku rozhodnutia o priestupku.

14. Ďalej sťažovateľ uviedol, že sa nestotožňuje s názorom krajského súdu o tom, že v konaní absentujú dôkazy preukazujúce presný dátum a čas spáchania priestupku. V prípade, že podozrivý po oboznámení sa s fotodokumentáciou nevznesie žiadne námietky týkajúce sa času jej vzniku, potom nemá správny orgán dôvod pochybovať o jej autenticite vo vzťahu k dátumu, resp. času jej vzniku, a teda nemá dôvod v konaní preukazovať čas jej vzniku.

15. Sťažovateľ sa nestotožnil ani s odôvodnením, podľa ktorého hodnotil krajský súd rozhodnutie sťažovateľa za zmätočné a nezrozumiteľné, neodrážajúce skutočnosti, ktoré sú uvedené vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, keď žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že mal za preukázané, že zo strany žalobcu došlo dňa 16.04.2015 aj k porušeniu ustanovenia § 23 ods. 2 zákona o cestnej premávke. Sťažovateľ poukázal na to, že v predmetnom odseku slovné popísal porušenie právneho predpisu žalobcom, pričom z jeho kontextu možno vyvodíť záver, že konanie žalobcu je potrebné považovať za vinu podľa § 23 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Uvedené považuje za chybu v písaní, resp. administratívnu chybu, ku ktorej došlo pri písomnom vyhotovovaní rozhodnutia.

16. Podľa sťažovateľa, krajský súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 195 písm. a/ Správneho súdneho poriadku, pretože z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že oprávnenie správneho súdu nebyť vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby je vymedzená tým, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu.

17. Vzhľadom k uvedenému sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

18. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalobca a uviedol, že argumentáciu súdu považuje za dostatočne odôvodnenú. Zároveň má za to, že postup súdu podľa § 195 písm. a/ S. s. p. bol v súlade so zákonom. Preto navrhol, aby kasačný súd sťažnosť podanú žalovaným ako nedôvodnú zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov kasačného konania.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") ako súd kasačný [§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "S. s. p.")] po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 453 ods. 1 S. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalovaného nie je možné vyhovieť.

20. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok

ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1 a 2 S. s. p.).

21. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 S. s. p.).

22. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

23. Kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

25. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy, tretej časti Správneho súdneho poriadku - upravujúcej rozhodovanie o správnych žalobách vo veciach správneho trestania, na základe žaloby žalobcu preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zmenil vo výrokovej časti rozhodnutia v časti textu: „...na ulici N...“ vypustil a nahradil časťou textu: „...na ulici Z...“, v ďalšej časti odvolanie zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Prešove č. p.: ORPZ-PO-OD12-321/2015-P zo dňa 08.09.2015, ktorým rozhodol, že žalobca - obvinený z priestupku, dňa 16.04.2015 v čase o 14.50 hod. na ulici N., na ceste medzi OD NAY a čerpacou stanicou OMV ako vodič motorového vozidla značky Mercedes Benz Vito ev. č. S. zastavil a stál s týmto motorovým vozidlom proti smeru jazdy - vľavo pred závorami na mieste, kde zastavenie a státie mohlo obmedziť jazdu vozidiel - autobusov pri vjazde do objektu stanice SAD a. s. v Prešove. Týmto konaním porušil ustanovenie § 23 ods. 1 a ustanovenie § 25 ods. 1 písm. u) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a uznal ho vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch. Za to mu podľa § 22 ods. 2 písm. f) zákona o priestupkoch uložil pokutu vo výške 40,- Eur. Zároveň podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch, s poukazom na § 1 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch, v znení vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 531/2008 Z. z. zaviazal žalobcu uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

26. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len zákon o priestupkoch), priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa

osobitných predpisov alebo o trestný čin.

27. Podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním ako sa uvádza v písm. a) až k) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

28. Podľa § 22 ods. 2 písm. f) zákona o priestupkoch, za priestupok podľa ods. 1 písm. l) možno uložiť pokutu do 100,- Eur.

29. Podľa § 58 ods. 1 písm. a) a b) zákona o priestupkoch, objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona a či tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku.

30. Podľa § 59 ods. 1 zákona o priestupkoch, objasňovanie priestupkov sa koná na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky alebo na základe oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

31. Podľa § 51 zákona o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

32. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

33. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, pri tom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

34. Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

35. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu po použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a z ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

36. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov vodič smie zastaviť a stáť len vpravo v smere jazdy v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty, čo najbližšie k okraju cesty a na jednosmernej ceste vpravo i vľavo. Ak nie je ohrozená bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky vodič smie v obci zastaviť a stáť kolmo prípadne šikmo na okraj cesty alebo zastaviť v druhom rade. Pri stáťí musí zostať aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej tri metre pre každý smer jazdy. Pri zastavení musí zostať voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej tri metre pre oba smery jazdy.

37. Podľa § 25 ods. 1 písm. u) zákona o cestnej premávke, vodič nesmie zastaviť a stáť na iných miestach, kde zastavenie alebo státie môže ohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky alebo obmedziť jazdu vozidiel; osobitne na miestach vjazdov alebo výjazdov z pozemkov, vjazdov a výjazdov z objektov určených na zásobovanie alebo parkovacích miest.

38. V danom prípade medzi žalobcom a sťažovateľom zostáva spornou otázka, či správne orgány rozhodli žalobou napadnutými rozhodnutiami o uložení pokuty žalobcovi na základe dostatočne zisteného skutkového stavu.

39. Z priloženého administratívneho spisu vyplýva, že konanie o priestupku voči žalobcovi začalo na základe oznámenia Ing. S. A., s ktorým bol spísaný záznam o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona o priestupkoch dňa 16.04.2015, z ktorého vyplýva, že toto oznámenie podával ako zamestnanec spoločnosti SAD a. s. Prešov, riaditeľ odboru dopravy, ktorý tvrdil, že už dlhšiu dobu majú problémy s parkovaním iných vozidiel v blízkosti závor zo strany čerpacej stanice OMV na ulici Východnej, ktoré bránia vjazd autobusov na stanicu SAD. Taktiež uviedol, že dňa 16.04.2015 v čase okolo 14.50 hod. bolo opäť pred uvedenou závorou zaparkované motorové vozidlo, a to Mercedes ev. č. S.. K predmetnej veci bol dňa 14.05. 2015 vypočutý žalobca, ktorý uviedol, že je vlastníkom motorového vozidla Mercedes Benz Vito ev. č. S.. Týmto vozidlom zásobuje prevádzku na ulici Východnej v Prešove, ktorá susedí so SAD Prešov. Ďalej uviedol, že vždy parkuje tak, aby žiadny autobus, resp. vodič autobusu nemal problém vojsť cez rampy do areálu SAD Prešov, že sa riadi cestovným poriadkom autobusov a využíva čas, kedy cez spomínaný úsek nejazdí žiadny autobus, namietal, že na fotografiách, ktoré sú súčasťou priestupkového spisu, nie je zachytený žiadny autobus a z toho vyplýva, že fotografie boli urobené dodatočne s odstupom času. Zároveň uviedol aj to, že svoje vozidlo zaparkuje na spomínanom mieste vždy tak, že nechá dostatočný priestor pre vjazd autobusov do SAD Prešov a taktiež pre peších účastníkov cestnej premávky. Obvodné oddelenie Policajného zboru Prešov - Juh do spisu založilo fotodokumentáciu - kópiu fotografií, vyobrazujúcich parkovanie motorového vozidla S.. Na týchto fotografiách nie je označené kedy, teda v ktorý deň a v ktorý čas boli vyhotovené a kto ich vyhotovil.

40. Rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zo dňa 08.09.2015, č. ORPZ-PO-OD12-321/2015-P bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch. Žalobca podľa výroku predmetného rozhodnutia dňa 16.04.2015, v čase o 14.50 hod. na ulici Východnej v Prešove na ceste medzi OD NAY a čerpacou stanicou OMV ako vodič motorového vozidla značky Mercedes Benz Vito ev. č. S. zastavil a stál s týmto motorovým vozidlom proti smeru jazdy - vľavo pred závorami na mieste, kde zastavenie a státie mohlo obmedziť jazdu vozidiel - autobusov, pri vjazde do objektu stanice SAD a. s. v Prešove. Týmto konaním porušil ustanovenie § 23 ods. 1 a ustanovenie § 25 ods. 1 písm. u) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 13 ods. 2 zákona o priestupkoch mu bola uložená sankcia vo výške 40 eur. Zároveň podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch s poukazom na § 1 Výhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupkoch v znení Výhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 531/2008 Z. z. zaviazal žalobcu uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

41. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. p.: KRPZ-PO-KD13-103/2015-P zo dňa 15.12.2015 tak, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zmenil vo výrokovej časti rozhodnutia v časti textu ... na ulici Východnej v Prešove... vypúšťa a nahrádza časťou textu ...na ulici Masarykovej v Prešove...(z dôvodu opravy označenia ulice), v ďalšej časti odvolanie zamietol a rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení uviedol, že porušenie ustanovenia § 23 ods. 1 zákona o cestnej premávke žalobcom zo dňa 16.04.2015 tak, ako je zachytené na fotodokumentácii vozidla je nesporné. Existenciu tohto porušenia vo všeobecnosti nenamietal ani žalobca. Spornou ostala otázka možného obmedzenia vjazdu vozidiel do areálu SAD Prešov. Konštatoval, že vjazd do areálu stanice SAD v Prešove od čerpacej stanice OMV je prioritne využívaný vodičmi autobusov, teda vodičmi vozidiel, ktoré vzhľadom na svoje rozmery vyžadujú väčší priestor potrebný na ich bezpečné vedenie. Ak by žalobca obdobným spôsobom zastavil a stál s vozidlom na mieste, kde je napr. zakázaný vjazd autobusov, nákladných vozidiel resp. iných vozidiel, ktoré svojimi rozmermi značne prekračujú rozmery vozidiel kategórie M (teda vozidiel určených na prepravu osôb do 9 miest na sedenie) je nepochybné, že úvaha správneho orgánu by bola odlišná od súčasnej, avšak tým, že žalobca zastavil a stál s vozidlom pred vjazdom do areálu SAD v Prešove, čo znamená predpoklad, že tento vjazd je využívaný vodičmi autobusov, je uvedené jeho konanie potrebné považovať za porušenie zákonného ustanovenia § 23 ods. 1 zákona o cestnej premávke.

42. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd v napadnutom rozsudku vec nesprávne právne posúdil keď konštatoval, že správne orgány nemali dostatočne zistený skutkový stav vo vzťahu k preukázaniu presného dátumu a času spáchania priestupku. Uviedol, že v prípade, ak

podozrivý po oboznámení sa s fotodokumentáciou nevznesie žiadne námietky týkajúce sa času jej vzniku, potom správny orgán nemá dôvod pochybovať o jej autenticite vo vzťahu k dátumu, resp. času jej vzniku a teda nemá dôvod v konaní preukazovať čas jej vzniku. Pôvod spornej dokumentácie však sťažovateľ ani v podanej kasačnej sťažnosti neobjasnil, napriek tomu, že sa zaoberal spochybnením domnienky krajského súdu, že predmetná fotodokumentácia by mohla pochádzať od oznamovateľa Ing. A..

43. Zisťovanie podkladov pre rozhodnutie v zmysle ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku patrí k ťažiskovým činnostiam orgánov verejnej správy v správnom konaní. V podstate ide o poznávací proces určitých predmetov alebo javov, ktorý smeruje k zisteniu skutočného stavu. Výsledky tohto procesu slúžia ako podklad na vydanie rozhodnutia. Požiadavka zákona čo najúplnejšie a najpresnejšie zistiť skutočný stav veci, je procesným vyjadrením zásady materiálnej pravdy.

44. Proces získavania podkladov pre rozhodnutie v správnom konaní má niektoré špecifiká, najmä v porovnaní so súdnym konaním. Ak to vyžaduje povaha veci alebo ustanovuje osobitný právny predpis, správny orgán nariadi aj ústne pojednávanie alebo môže vykonať ďalšie dôkazy.

45. Správny poriadok ukladá správnemu orgánu povinnosť presne a úplne zistiť skutočný stav veci. Úplnosť zistenia podkladov znamená, že boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam. Presnosť zistenia znamená, že skutkové zistenia vyvedené z vykonaného prešetrenia zodpovedajú skutočnému stavu a nie sú ani nepresne interpretované, ani skreslené či už vedome, alebo nevedome.

46. Slovenská republika sa v čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zaväzuje, že uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

47. Kľúčovým medzinárodným dokumentom, ktorý ustanovuje istý štandard základných ľudských práv a slobôd a zároveň aj zabezpečuje mechanizmus kontroly ich dodržiavania v praxi, je Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý vznikol na pôde Rady Európy. V tejto súvislosti kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť aplikáciu zásad, ktoré platia v trestnom konaní (predmetom ktorého je postihovanie trestných činov) pri ukladaní správnych sankcií. Aj keď je použitie analógie ako interpretačného postupu v oblasti správneho práva výnimočné, jednou z oblastí, v ktorej sa analógia uplatňuje je práve oblasť správneho trestania, v ktorej sa analogicky uplatňujú zásady platiace v trestnom procese. Aj samotný Správny súdny poriadok v ustanovení § 195 písm. c) a d) ukladá správnemu súdu, mimo žalobných bodov preveriť, či boli v procese správneho trestania dodržané tieto zásady. Jednou zo zásad platiacich v trestnom procese je zásada úplného zistenia skutkového stavu, čo znamená, zistenie skutkového stavu v rozsahu a spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, že sa skutok stal, že ho spáchal obvinený a že sa stal takým spôsobom, ako je popísaný v rozhodnutí o uložení sankcie. V prípade akýkoľvek pochybností potom platí zásada in dubio pro reo.

48. V danej veci sa kasačný súd oboznámil s dôkaznými prostriedkami založenými v priestupkovom spise prvostupňového správneho orgánu, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutých rozhodnutí a dospel k záveru, že z nich nemožno vyvodiť jednoznačný záver o dátume a čase priestupku tak, ako je uvedený vo výroku rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Prešove č. p.: ORPZ-PO-OD12-321/2015-P zo dňa 8. septembra 2015. Z dôkazných prostriedkov, ktoré boli podkladom aj pre vydanie rozhodnutia žalovaného nebolo teda jednoznačne preukázané, že žalobca v presne určený deň a hodinu (16.04.2015 o 14.50 hod.) porušil ust. § 23 ods. 1 a § 25 ods. 1 písm. u/ zákona o cestnej premávke. Správny orgán sa v tomto smere v celosti spoľahol na pravdivosť údajov poskytnutých oznamovateľom. Nepreskúmal, či postavenie vozidla skutočne obmedzuje premávku vozidiel po komunikácii, nevykonal za týmto účelom obhliadku miesta, najmä z pohľadu uhla, pod ktorým bola fotodokumentácia vyhotovená, s možnosťou skreslenia reálneho pohľadu. Vychádzali pri zisťovaní skutočného stavu veci len z jednostranného tvrdenia oznamovateľa.

49. V napadnutom rozhodnutí žalovaný uviedol, že porušenie ustanovenia § 23 ods. 1 zákona o cestnej premávke žalobcom dňa 16.04.2015 tak, ako je zachytené na fotodokumentácií vozidla je nesporné. Táto argumentácia sťažovateľa, na ktorej je postavené aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vedie kasačný súd k záveru, že správne orgány nedostatočne zistili skutočný stav, pretože nebol dostatočne preukázaný dátum a čas priestupku, ktorý sa žalobcovi kladie za vinu, ako ani možné obmedzenie vjazdu vozidiel do areálu SAD. Sporná fotodokumentácia neobjasňuje tieto skutočnosti. Žalobca vo svojom vysvetlení podanom dňa 14.05.2015, t. j. s odstupom takmer 1 mesiac od údajného spáchania priestupku nepotvrdil pravdivosť tvrdenia oznamovateľa o čase spáchania priestupku. Správne orgány ako podklad pre svoje rozhodnutie využili teda len tvrdenie a vlastnou činnosťou nepreverený dôkaz oznamovateľa, čím došlo zo strany správnych orgánov k porušeniu zásady rovnosti účastníkov konania. Námietskou žalobcu, že dokumentácia bola vyhotovená dodatočne, sa orgány verejnej správy oboch stupňov dostatočne nezaoberali a toto tvrdenie žalobcu vyhodnotili ako nedôveryhodné.

50. Objasňovanie priestupkov sa koná na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky (v danom prípade policajných orgánov). V prípade oznámenia priestupku inou osobou, je nevyhnutné toto oznámenie preveriť, zistiť presne a úplne skutočný stav veci, pretože za objektívne zistenie a posúdenie priestupku zodpovedajú orgány verejnej správy, ktoré nemôžu svoje povinnosti a oprávnenia prenášať na iné súkromné osoby a vychádzať len z oznámených jednostranných dôkazov. Orgány verejnej správy v danom prípade zákonom určeným spôsobom nepostupovali, čím porušili ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku.

51. Podľa názoru kasačného súdu krajský súd v danej veci postupoval vecne správne a skutkovo aj právne vyhodnotil stav veci v súlade so zákonom. Krajský súd správne dospel v napadnutom rozhodnutí k názoru, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán nezistili úplne a presne skutočný stav veci, pretože sa nedostatočne riadili ustanoveniami § 46 a § 47 v spojení s § 32 ods. 1 a § 3 ods. 4 Správneho poriadku. Preto rozhodnutie krajského súdu, ktorý takéto rozhodnutia zrušil, bolo potrebné považovať za správne.

52. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti tiež namietal, že krajský súd považoval rozhodnutie sťažovateľa za zmatečné a nezrozumiteľné, neodrážajúce skutočnosti, ktoré sú uvedené vo výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, keď žalovaný v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že mal za preukázané, že zo strany žalobcu došlo dňa 16.04.2015 aj k porušeniu ustanovenia § 23 ods. 2 zákona o cestnej premávke. Kasačný súd uznáva, že v tomto prípade mohlo ísť zrejme o chybu v písaní, avšak ani to by nič nemenilo na správnosti záverov a rozhodnutia krajského súdu.

53. Skutočnosť, ktorú sťažovateľ namietal v podanej kasačnej sťažnosti, že krajský súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 195 písm. a/ Správneho súdneho poriadku považuje kasačný súd za nedôvodnú.

54. Ak má preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy naplniť ústavnú požiadavku súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, musí mať správny súd právomoc konať a rozhodovať o zodpovednosti za priestupok alebo správny delikt v plnej jurisdikcii, t. j. tak, ako by konal a rozhodoval ako trestný súd. V konečnom dôsledku otázka, či je určité konanie kvalifikované ako trestný čin alebo ako priestupok (príp. správny delikt), je skôr vyjadrením trestnej politiky štátu na mieru ochrany jednotlivých vzťahov, záujmov a hodnôt, než systematickým prístupom k úprave verejnoprávnych povinností. Ustanovenie § 195 SSP explicitne stanovuje, kedy správny súd nie je viazaný v konaní vo veciach správneho trestania rozsahom a dôvodmi žaloby. Táto právna úprava vyplynula aj zo súčasnej súdnej praxe uplatňujúcej plnú jurisdikciu v správnom trestaní na základe čl. 6 ods. 1 Dohovoru a ustanovenia § 250i ods. 1, 2 a 3 OSP. Nová právna úprava v Správnom súdnom poriadku tak dáva súdu bez ohľadu na rozsah a dôvody žaloby priamo povinnosť zaoberať sa otázkou zistenia skutočného stavu veci [§ 195 písm. a) SSP], a preto krajský súd postupoval správne, keď aplikoval namietanú právnu normu v prípade zistenia nedostatku dôvodov a nedostatočne zisteného skutočného stavu v rozhodnutiach správnych orgánov.

55. Ďalšie skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňoval predmetné rozhodnutie

krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v konaní pred krajským súdom a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

56. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnuté uznesenie krajského súdu bolo vydané v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť v zmysle ust. § 461 S. s. p.

57. O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 467 ods. 1 S. s. p. v spojení s § 167 ods. 1 S. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.

58. O výške náhrady trov konania rozhodne krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.